

Sygn. akt: I C 1987/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 28 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Czyczerska

Protokolant: st. sekr. sądowy K. K.

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2016r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. C.**

przeciwko **P. (...) w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej P. (...) w W. na rzecz powoda K. C. kwotę 7.517,29zł (siedem tysięcy pięćset siedemnaście złotych 29/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 maja 2014r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.833,86 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 857 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 243,82 zł, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 1987/14

UZASADNIENIE

Powód K. C. wniósł przeciwko stronie pozwanej P. (...) w W. pozew o zapłatę kwoty 9482,71 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.05.2014r. oraz kwoty 517,29 zł tytułem dalszych kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 11.12.2013r. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) II w L. doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzony został powód. Sprawca zdarzenia miał polisę odpowiedzialności cywilnej zagranicznego ubezpieczyciela, którego funkcję korespondenta na terenie Polski pełni (...) S.A. we W.. Decyzją tego ubezpieczyciela powód otrzymał kwotę 6400 zł za uszkodzony pojazd. Jednocześnie powód został poinformowany, że roszczenia z tytułu szkody osobowej będą rozpatrzone po przesłaniu pełnej dokumentacji medycznej. W wyniku zdarzenia powód doznał urazu powłok głowy oraz urazu szyi. Pierwszej pomocy udzielono powodowi w (...) Centrum (...) w L.. Następnie rozpoczął leczenie w poradni chirurgii urazowo-ortopedycznej w (...) w L., gdzie zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego. W związku z przewlekłymi pourazowymi lękami powód rozpoczął leczenie w poradni zdrowia psychicznego. W związku z bólem kręgosłupa szyjnego powód w dniu 09.01.2014r. został skierowany na zabiegi fizjoterapii. W dniu 03.04.2014r. został skierowany do poradni

neurologicznej z rozpoznaniem zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł w okolicy szyi. Proces leczenia powoda nie został jeszcze ukończony. Tytułem zadośćuczynienia powód otrzymał dotychczas kwotę 2000 zł oraz tytułem zwrotu kosztów leczenia kwotę 626 zł. Zdaniem powoda otrzymana kwota nie rekompensuje w pełni doznanej krzywdy. Powód po wypadku zaczął odczuwać bóle kręgosłupa oraz głowy, które zaczęły ograniczać jego sprawność fizyczną. Wykonywanie podstawowych czynności życia rodzinnego sprawiało mu ogromną trudność oraz poczucie bezradności. Ciągły ból kręgosłupa i głowy powoduje kłopoty ze snem oraz ciągłe zmęczenie. Od dnia wypadku powód ma obniżony nastrój. Wypadek spowodował występowanie u niego stanów lękowych i zaburzeń stresowych pourazowych. Powód od wypadku stał się nadwrażliwy, przygnębiony, odczuwa lęk w sytuacjach drogowych. W czasie jazdy jest czujny i napięty. Żądanie zapłaty kwoty 517,29 zł powód uzasadnił treścią art. 444 par. 1 k.c., powołując się na wydatki udokumentowane przedłożonymi fakturami.

Żądanie zapłaty odsetek powód oparł na art. 125 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i P. (...).

Strona pozwana P. (...) nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

W odpowiedzi na pozew uznała swoją legitymację bierną. Zdaniem strony pozwanej jednak, wypłacone powodowi zadośćuczynienie jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez powoda krzywdy, stopnia natężenia cierpień fizycznych, ich długotrwałości, uszczerbku na zdrowiu. Strona pozwana zaprzeczyła, aby wszystkie wskazywane przez powoda dolegliwości miały związek z przedmiotową kolizją. Na miejsce kolizji nie wzywano karetki pogotowia, ani policji, ponieważ jej uczestnicy nie zgłaszali żadnych dolegliwości. Dodatkowo strona pozwana podniosła zarzut przyczynienia się powoda do powstania szkody w 50% w związku z niezapięciem przez niego pasów bezpieczeństwa. Odnosząc się do roszczenia powoda o zwrot kosztów leczenia strona pozwana podniosła, że jest ono nieudowodnione. Ponadto powód mógł skorzystać z nieodpłatnego leczenia. Dniem, od których należą się ustawowe odsetki od opóźnienia, jest zdaniem strony pozwanej, dzień wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.12.2013r. powód brał udział w wypadku drogowym, w następstwie którego doznał powierzchownego urazu głowy i skręcenia szyjnego odcinka kręgosłupa. W momencie zderzenia powód miał zapięte pasy bezpieczeństwa.

Pierwszej pomocy udzielono powodowi w (...) Centrum (...) w L., gdzie powód sam się zgłosił. Następnie rozpoczął leczenie w poradni chirurgii urazowo-ortopedycznej w (...) w L., gdzie zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego przez okres 4 tygodni, stosowanie leków przeciwbólowych, przeprowadzenie badania kontrolnego RTG za 2 tygodnie. W związku z pourazowymi lękami powód rozpoczął leczenie w poradni zdrowia psychicznego. W związku z bólem kręgosłupa szyjnego powód w dniu 09.01.2014r. został skierowany na zabiegi fizjoterapii. Powód korzystał w 2014r. z czterech serii zabiegów rehabilitacyjnych.

W dniu 15.01.2015r. powód wykonał badanie MR odcinka szyjnego kręgosłupa, w którym stwierdzono zniesienie lordozy kręgosłupa szyjnego, prawostronną skoliozę górnego odcinka kręgosłupa piersiowego, niewielkie obniżenie wysokości części przedniej trzonów C5 i C6, nie wykazano zmian obrzękowych, nadto drobną prawoboczną wypuklinę krążka C3-C4.

Urazy jakich powód doznał w wyniku wypadku z dnia 11.12.2013r. skutkują 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu w związku z urazem skrętnym kręgosłupa. Uraz głowy nie spowodował powstania długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Doznane obrażenia do chwili obecnej skutkują nawracającymi dolegliwościami bólowymi ze strony odcinka szyjnego kręgosłupa z towarzyszącymi parastezjami palców obu rąk. Sporadycznie występują u powoda bóle głowy.

Leczenie podjęte przez powoda po wypadku, w tym rehabilitacyjne, przyniosło poprawę stanu zdrowia powoda. Rokowania na przyszłość są pomyślne. Okresowe rehabilitacje i oszczędny tryb życia powinny przynosić efekty.

U powoda, jako następstwo wypadku, występują zaburzenia stresowe pourazowe związane z urazem psychofizycznym, którego powód doznał. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym powoda z tym związany wynosi 2%. U powoda występują lęki, napięcie i niepewność, powód ograniczył aktywność związaną z motoryzacją. Z tego powodu utrzymuje się niezadowolenie i frustracja.

W dniu 21.05.2014r. (...) sp. z o.o. w imieniu (...) S.A. wydało decyzję o przyznaniu powodowi kwoty 2000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 626 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Powód, na koszty leczenia w postaci zakupu leków przeciwbólowych i przeciwzapalnych oraz wizyty u psychiatry, ponad kwotę uzyskaną od ubezpieczyciela, wydał 517,29 zł.

Dowód: akta szkody PL-14- (...) -10- (...)

Kserokopia zawiadomienia o przyznaniu odszkodowania, k. 17

Kserokopia dokumentacji medycznej powoda, k. 19-34, 81-82,86-89,93,94-102,194

Kserokopie faktur Vat, k. 40-45

Kserokopie rachunków z wizyt lekarskich, k. 46-47

Opinia biegłego sądowego J. S., k.114

Opinia biegłej sądowej A. D., k. 165-168

Opinia biegłej sądowej K. J., k. 195-199, k. 217

Zeznania powoda, k. 63 verte-64

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Zgodnie z treścią art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Szkodą może być szkodą w mieniu, może też być szkodą na osobie, która obejmuje uszczerbki wynikające z uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia, pozbawienia życia oraz naruszenia innych dóbr osobistych człowieka. Pojęcie szkody na osobie obejmuje zarówno szkody majątkowe, jak i niemajątkowe. Art. 444 § 1 i § 2 kc przewiduje, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty, a jeżeli zwiększyły się potrzeby poszkodowanego, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Naprawienie natomiast szkody niemajątkowej polega zgodnie z art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w art. 444 k.c. na przyznaniu poszkodowanemu odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem zadośćuczynienia.

Bezsporne było w niniejszej sprawie, że w dniu 11.12.2013 r. miał miejsce wypadek drogowy, w którym uczestniczył powód. Bezsporna była legitymacja bierna strony pozwanej w niniejszym postępowaniu. Strona pozwana zarzucała, że nie istnieje związek przyczynowy pomiędzy dolegliwościami wskazywanymi w pozwie, a przedmiotowym zdarzeniem, a także że powód przyczynił się do wypadku w 50 % z uwagi na niezapięcie pasów bezpieczeństwa w chwili zderzenia.

Celem weryfikacji zasadności podnoszonych w sprawie zarzutów, Sąd powołał w sprawie biegłych sądowych z zakresu chirurgii urazowej, neurologii i psychiatrii. Z opinii biegłych sądowych wynika, że powód doznał na skutek wypadku powierzchownego urazu głowy i skręcenia szyjnego odcinka kręgosłupa, które to skutkują nawracającymi dolegliwościami bólowymi ze strony odcinka szyjnego kręgosłupa z towarzyszącymi parastezjami palców obu rąk oraz sporadycznie bólami głowy. Uszczerbek na zdrowiu powoda z racji tych urazów wynosi 2%. Dodatkowo u powoda występują lęki, napięcie i niepewność, powód ograniczył aktywność związaną z motoryzacją, a uszczerbek na zdrowiu psychicznym powoda wynosi 2%. Ponadto z opinii tych wynika zasadność i skuteczność podjętego przez powoda

leczenia, ze wskazaniem na konieczność kontynuowania okresowej rehabilitacji oraz oszczędnego trybu życia. Biegli sądowi J. S. (2) oraz A. D. (2), na podstawie rodzaju urazów doznanych przez powoda potwierdzili fakt, że miał on w chwili zderzenia zapięte pasy bezpieczeństwa, co podważa zasadność podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przyczynienia się do wypadku. Nie było, zdaniem Sądu, podstaw do powoływania kolejnego biegłego z zakresu ortopedii, albowiem stan zdrowia powoda był dodatkowo oceniany, również na podstawie dokumentacji medycznej przedłożonej przez powoda w toku sprawy, przez kolejnego biegłego- z zakresu neurologii, który wydał kompleksową i rzetelną opinię na okoliczność skutków spornego zdarzenia dla zdrowia powoda. Strony nie składały żadnych zastrzeżeń do wydanej opinii.

Odnosnie wysokości przyznanego zadośćuczynienia należy zauważyć, że zależy ono od wnikliwego rozpatrzenia wszelkich aspektów każdej konkretnej sprawy. Nie ma bowiem przeliczników, które pozwalają na proste wyliczenie jego wysokości. Pomocne jest w tym zakresie orzecznictwo Sądu Najwyższego, które dookreśla kryteria ustalenia właściwej wysokości zadośćuczynienia, jak i definiuje cel, któremu takie zadośćuczynienie ma służyć. I tak przykładowo, w wyroku z dnia 10 czerwca 1999 roku (sygn. akt II UKN 681/98, OSNAPiUS 2000/16, poz. 626) Sąd Najwyższy wskazał, że przy ocenie wysokości zadośćuczynienia za krzywdę należy uwzględnić przede wszystkim nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym. W innym z orzeczeń Sąd Najwyższy zważył, iż zadośćuczynienie powinno być środkiem pomocy dla poszkodowanego i pozostawać w odpowiednim stosunku do rozmiarów krzywdy i szkody niemajątkowej. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia podstawowe znaczenie ma stopień natężenia krzywdy, a więc cierpień fizycznych i ujemnych doznań psychicznych. Decyduje więc rodzaj, charakter i długotrwałość cierpień fizycznych doznanych przez poszkodowanego wskutek uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia. Poza tym ma tu znaczenie poczucie bezradności, utrata możliwości wykonywania pracy, korzystania z rozrywk itp. (por. wyrok SN z dnia 18 grudnia 1975 r. II CR 50/73, Monitor Prawniczy – Zestawienie Tez (...), str. 468). Ponadto przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze kompensacyjny charakter tego roszczenia. W wyroku z dnia 22 kwietnia 1985 roku (II CR 94/85, nie publ.), Sąd Najwyższy stwierdził, iż (...) zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy poszkodowanego – utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. też wyrok SN z dnia 15 lipca 1977 r., IV CR 266/77, Monitor Prawniczy – Zestawienie Tez (...), str. 469).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należy wypunktować, że powód doznał urazów skutkujących długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu w bardzo młodym wieku. Leczenie i rehabilitacja, której poddał się powód, przyniosły pomyślne efekty, jednakże dolegliwości bólowe wynikające z doznanych urazów, nadal się utrzymują i wymagają okresowej rehabilitacji. Co więcej, powód w młodym wieku doznał urazu na zdrowiu psychicznym, co powoduje u niego utrzymywanie się lęków, ograniczając jego pewność jako kierowcy i powodując uczucie frustracji. W tych okolicznościach nie sposób odmówić racji powodowi, że odczuwał on zarówno cierpienie fizyczne, jak i psychiczne, przybierające formę krzywdy- szkody niemajątkowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że adekwatne do poczucia krzywdy zadośćuczynienie powinno wynosić 9000 zł. Uwzględniając kwotę 2000 zł dotychczas powodowi z tego tytułu wypłaconą, Sąd przyznał powodowi dalszą kwotę 7000 zł na podstawie art. 445 kc w zw. z art. 415 k.c. Dalej idące powództwo w zakresie omawianego żądania podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o ustawowych odsetkach Sąd oparł na art. 481 k.p.c. oraz art. 125 Ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i P. (...). Powód zgłosił szkodę pismem z dnia 07.04.2014r., które strona pozwana odebrała 11.04.2014r. Decyzja o wypłacie odszkodowania powinna była być wydana do dnia 11.05.2014r. W starszym orzecznictwie Sądu Najwyższego istotnie pojawiały się stanowiska, że odsetki mają charakter waloryzacyjny i dlatego należą się dopiero od dnia zasądzenia zadośćuczynienia, jednakże w ostatnim czasie w orzecznictwie Sądu Najwyższego zdecydowanie przyjmuje się pogląd, zgodnie z którym zadośćuczynienie, w rozmiarze, w jakim należy się ono wierzycielowi w dniu, w którym dłużnik ma je zapłacić (art. 455

k.c.), powinno być oprocentowane z tytułu opóźnienia (art. 481 § 1 k.c.) od tego dnia, a nie dopiero od daty zasądzenia odszkodowania. (Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 stycznia 2011 r., I PK 145/10, LEX nr 90576, Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 09.01.2014 r., I ACa 459/13, LEX nr 141609; Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2013 r., II PK 53/13, LEX 1418731).

Na uwzględnienie zasługiwało dodatkowo w całości żądanie zapłaty kwoty 517,29 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Wydatki na taką kwotę zostały udokumentowane przez powoda przedłożonymi fakturami oraz rachunkami. Kupowane przez powoda leki wskazane przy leczeniu stresu pourazowego (sertgaen, setalof) i przeciwbólowe (sirdalud, ibuprom max) są adekwatne do doznanych przez powoda urazów i ich konsekwencji. Podobnie wizyty u psychiatry, są uzasadnione w kontekście potwierdzonego przez biegłą sądową uszczerbku na zdrowiu psychicznym. Nie ma jednocześnie, zdaniem Sądu, podstaw do zakwestionowania faktu wyboru wizyt nierefundowanych, głównie z uwagi na znacznie dłuższy okres oczekiwania na wizyty refundowane przez NFZ.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 444 par. 1 k.c. , Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 517,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.05.2014r. na podstawie art. 481 k.p.c. oraz art. 125 Ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i P. (...).

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd rozdzielił stosunkowo koszty postępowania, albowiem powód wygrał sprawę w ok. 70%. Koszty postępowania (koszty opinii i opłata sądowa) wyniosły łącznie 1743,82 zł., z czego powód powinien uiścić 30%, tj. kwotę 523 zł. Skoro uiścił on łącznie kwotę 1500 zł (opłata i zaliczka na poczet biegłego w wysokości 1000zł), to od strony pozwanej należy mu się kwota 976,86 zł oraz 70% kosztów zastępstwa procesowego ustalonych w oparciu o par. 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...), tj. kwota 840 zł + 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Skoro strona pozwana winna ponieść koszty postępowania w 70%, to Sąd obciążył ją ponad kwotę zasądzoną na rzecz powoda, obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwoty 243,82 zł (łącznie strona pozwana powinna uiścić kwotę 1222,68 zł.) Dodatkowo Sąd zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego w wysokości 30% stawki ustalonej w oparciu o par. 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa.